

Sygn. akt VI K 417/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2015 roku

Sąd Rejonowy VI Wydział Karny w Świdnicy w składzie:

Przewodniczący SSR Marzena Rusin – Gielniewska

Protokolant Anna Pawlik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy Jacka Juszczaaka oraz przedstawiciela Urzędu Skarbowego w Ś. A. J.

po rozpoznaniu w dniach 10 października 2014 roku, 18 listopada 2014 roku, 9 stycznia 2015 roku sprawy karnej

M. R. urodzonego (...) w Ś.,

syna G. i B. z domu T.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 23 lutego 2010 roku do 20 sierpnia 2012 roku będąc właścicielem Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą (...) (...) L., B. 2A, woj. (...), jako płatnik nie wpłacił w terminie na konto Urzędu Skarbowego w Ś. zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych pobranych z wynagrodzeń wypłaconych pracownikom za miesiące: od stycznia do grudnia 2010 roku, od stycznia do grudnia 2011 roku i od stycznia do kwietnia 2012 roku i lipiec 2012 rok w łącznej kwocie 96.784,10 zł, czym naruszył przepisy art. 38 Ustawy z dnia 26.07.1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., poz. 361 z późn. zm.)

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 77§2 kks w zw. z art. 6§2 kks

I. oskarżonego M. R. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa skarbowego z art. 77§2 kks w zw. z art. 6§2 kks i za to na podstawie art. 77§2 kks wymierza karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej wynosi 60 (sześćdziesiąt) złotych,

II. na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Oskarżony prowadził działalność gospodarczą o nazwie M. (...) M. R. z siedzibą w (...) w L..

W lipcu 2011 r. w firmie oskarżonego została przeprowadzona kontrola podatkowa w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych za miesiące od 1 stycznia 2011 roku do 31 maja 2011 roku. W czasie przeprowadzonej kontroli podatkowej oskarżony zatrudniał pracowników na podstawie umowy o pracę i umowy o dzieło.

W trakcie postępowania kontrolnego pracownicy Urzędu Skarbowego w Ś. ujawnili, że oskarżony nie dokonuje wpłat z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych. Pobiera natomiast zaliczkę na podatek dochodowy i wypłaca pracownikom lub osobom z nim współpracującym należne im wynagrodzenie.

Dowód:

- protokół kontroli podatkowej wraz z załącznikami, w tym oświadczenie oskarżonego z dnia 14.07.2011r. (załącznik nr 3, k. 32) k. 22-29

W firmie oskarżonego, od zaliczek wynagrodzeń dla pracowników były pobierane zaliczki na podatek dochodowy. Księgowa firmy przekazywała informacje jakie są to kwoty, ale nie była dysponentem rachunku. O wpłacie podatku decydował oskarżony.

W firmie była zła płynność finansowa. Były sytuacje, że wynagrodzenia były płacone w ratach.

Dowód:

- zeznania świadka M. K. k. 79
- zeznania świadka A. K. (1) k. 79

Naczelnik Urzędu Skarbowego w dniu 6 października 2011 roku wydał decyzję w której orzekł o odpowiedzialności podatkowej oskarżonego i określił wysokość pobranego i niewpłaconego podatku dochodowego od osób fizycznych od wpłat dokonanych w miesiącach:

- styczniu 2011 roku w kwocie 690 zł,
- lutym 2011 roku w kwocie 464 zł,
- marcu 2011 w kwocie 1 430 zł,
- kwietniu 2011 roku w kwocie 2 018 zł,
- maju 2011 roku w kwocie 1 459 zł.

Oskarżony nie uiścił należnej zaliczki na podatek dochodowy.

Dowód:

- decyzja Urzędu Skarbowego z dnia 06.10.2011r. wraz z załącznikami k. 34-39

Ostatecznie kwota zaległości z tytułu podatku dochodowego wynosi 96 784,10 zł i obejmuje okres od stycznia do grudnia 2010 roku, od stycznia do grudnia 2011 roku i od stycznia do kwietnia i lipiec 2012 roku.

Dowód:

- lista zaległości wraz z odsetkami z dnia 26.06.2014r. k. 42
- deklaracje roczne PIT (...)o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za 2010r., 2011r. oraz 2012r.

Oskarżony ma 31 lat (ur. (...)), jest kawalerem, nie ma dzieci. Ma wykształcenie niepełne wyższe. Pracuje na stanowisku majstra w firmie o nazwie Przedsiębiorstwo Usługowo- Budowlane (...) w W. i z tego tytułu osiąga miesięczne wynagrodzenie w wysokości 1 200 zł. Nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Nie był karany.

Dowód:

- dane osobo-poznawcze k. 10
- dane o niekaralności k.13

Oskarżony w toku postępowania wyjaśnił, że nie wpłacił żądanych kwot na konto Urzędu Skarbowego. Oświadczył, że nie chce odpowiadać na pytanie czy przyznaje się do winy czy też nie. Stwierdził, że nie jest pewien zasadności

wysokości kwot, dlatego też nie wie czy wysokość sumy jest zasadna. Wyjaśnił "podejmowałem działalność gospodarczą w młodym wieku nie mając świadomości co do prawa postępowania skarbowego i przed jakimi sankcjami stoję." Ponadto stwierdził, że nie uchyla się od odpowiedzialności i zgadza się z wnioskiem przedstawiciela Urzędu Skarbowego o wymierzenie mu grzywny. k (71)

Dowód :

- wyjaśnienia oskarżonego M. R. k. 65, k.71

W ocenie Sądu sprawstwo oskarżonego w popełnieniu zarzucanego czynu, tj. przestępstwa skarbowego z art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks nie nasuwa żadnych wątpliwości.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z zeznań świadków M. K. oraz A. K. (2) oraz na dokumentach wynikających z dokumentów w postaci: informacji o naruszeniu przepisów prawa podatkowego z dnia 19 lipca 2011 roku oraz z dnia 17 października 2011 roku protokołu kontroli podatkowej wraz z załącznikami, deklaracji rocznych PIT 4 o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za 2010r, 2011r, 2012r, decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ś. z dnia 6 października 2011 roku, listy zaległości wraz z odsetkami z dnia 26 czerwca 2014 roku oraz informacji z K..

Powyższe dokumenty Sąd uznał za nie budzące zastrzeżeń co do ich wiarygodności i autentyczności, w związku z czym fakty z nich wynikające uznał za udowodnione.

Dokonując oceny zeznań świadków M. K. oraz A. K. (2) Sąd uznał, że zasługują one w pełni na nadanie im waloru wiarygodności. Są to osoby obce dla oskarżonego, jego pracownicy, którzy nie miały interesu w tym, aby zeznawać nieprawdę.

Czyn opisany w art. 77 kks dotyczy płatnika lub inkasenta, który już pobrał podatek, ale nie wpłacił go w całości w terminie na rzecz właściwego organu, co ma szczególnie negatywne znaczenie. O ile bowiem w przypadku podatnika karane jest uporczywe niewpłacanie w terminie podatku (art. 57 § 1 kks), to w przypadku płatnika i inkasenta nawet jednorazowe i niewielkie opóźnienie we wpłaceniu pobranego podatku może powodować odpowiedzialność karną skarbową. Zatem o ile pracodawca (podatnik) może co jakiś czas spóźniać się z zapłatą własnego podatku (byleby nie wypełniało to znamion uporczywości), to pobrane zaliczki na podatek od pracowników powinien bezwzględnie i każdorazowo wpłacać terminowo. Ponadto należy podkreślić, że niewpłacenie na rachunek organu podatkowego obliczonego i pobranego podatku nie musi polegać na fizycznym przejęciu przez płatnika kwoty stanowiącej jego równowartość. (por: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 sierpnia 2002r. IV KKN 426/98)

Zgodnie z art. 38 ust 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych płatnicy przekazują kwoty pobranych zaliczek w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki na rachunek urzędu skarbowego właściwego według miejsca zamieszkania płatnika, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną według siedziby.

Jak wynika z materiałów postępowania podatkowego M. R. w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą pobrał zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, ale mimo takiego obowiązku nie przekazał ich do Urzędu Skarbowego za okres od stycznia do grudnia 2010 roku od stycznia do grudnia 2011 roku i od stycznia do kwietnia i lipiec 2012 roku.

Reasumując, że Sąd uznał, iż oskarżony swym zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks. Sąd bazując na art. 53 § 14 uznał, że kwota niewpłaconego podatku jest małej wartości, gdyż mała wartość to wartość, która w trakcie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia, a kwota zaległości oskarżonego wobec Urzędu Skarbowego w wysokości 96 784,10 zł tej kwoty nie przekracza .

Sąd na podstawie art. 77 § 2 kks wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 60 złotych.

W ocenie Sądu wymierzona kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, a jej dolegliwość nie przekracza stopnia winy oskarżonego. Zdaniem Sądu, orzeczona wobec M. R. kara grzywny właśnie w takiej wysokości, pozwala przypuszczać, iż spełni ona wobec w/w cele wychowawcze i zapobiegawcze, utwierdzając w przeświadczeniu, że przestępstwo nie popłaca i nie można uniknąć za nie odpowiedzialności karnej. Ponadto, orzeczona kara da społeczeństwu wyraz negatywnej oceny tego typu zachowań.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami opisanymi w przepisie art. 13 § 1 kks, wziął pod uwagę rodzaj i stopień naruszenia ciężącego na sprawcy obowiązku finansowego oraz fakt, iż oskarżony uszczuplił należności publicznoprawne. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę uprzednią niekaralność oskarżonego.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, z uwagi na sytuację finansową oskarżonego.